

ERICSSON PEKINGNYTT

Personaltidning för anställda vid Telefon AB LM Ericssons Norrköpingsf:

Nr 3 1985 Årgång 6

Lagom till Glan runt bytte Spetsen klubbnamn (mera därom inne i tidningen) till IK Ericsson NG. Nya skyltar fixades snabbt och fanns på plats vid våra egna "saftstationer". 123 st. cyklade runt de 7.5 milen för sin "nya" klubb. Vad sägs förresten om Anita Vinther (vid skylten på bilden ovan) som flyttat till Östersund, men tog tåget till Norrköping enbart för att vara med och cykla runt Glan. De flesta som åkt runt, fortsätter att cykla varje år, "kosta vad det vill". Kanske kan exemplet få ännu fler från NG att förstå att man har roligt när man cyklar Glan Runt.

H

Halvårsbokslutet för första 6 månaderna visar ett dåligt resultat jämfört med vad vi är vana vid. Särskilt andra kvartalet har gått dåligt med för höga omkostnader i förhållande till värdet av det vi levererar. Delvis kan detta bero på komponentbrister och bristande leveransprecision från våra underleverantörer inom och utom bolaget, men det är mycket som vi själva kan påverka och förbättra.

Återstoden av året måste vi ägna all kraft åt att förbättra resultatet. Vi har nu fått tillbaka personalen som varit utlånad till Ingelsta och Huvudfabriken, och tillsammans kan vi nu arbeta för högttryck för att få ett acceptabelt årsbokslut. Här krävs att alla ställer upp och bidrar efter bästa förmåga.

Vi har också, tillsammans med Televerket, bildat en projektgrupp.

Gruppen ska arbeta med att tillgodose Televerkets behov av produkter.

Framför oss har vi en spännande tid med stora teknikförändringar. 50 % av vårt produktsortiment blir helt nytt under 1986-87. Inom X-divisionen gör man en kraftsamling och samlar alla transmissionsenheter för försäljning (XF/T) "under en hatt" för att bättre kunna samordna bearbetningen av marknaden. Även hos oss kommer det att krävas kraftiga insatser, i form av hastiga omställningar i organisation, produktflöden, arbetsuppgifter, produktionsteknik m m. Allt för att bättre kunna möta våra kunders krav.

Satsa framåt får bli vårt motto nu när vi tar nya, gamla grepp för att bli bäst i världen på transmission.

PROMINENT BESÖK

I början av september besökte chefen för all produktion inom moderbolaget, **Johan Siberg**, vår fabrik för att informera sig om vår verksamhet.

Johan Siberg, som tillträdde sitt jobb i början av 1984, har ett hektiskt arbete med att samordna produktionsresurserna inom moderbolaget. Han har visserligen varit här tidigare, men då i sällskap med flera andra. Detta är första gången som han ägnat en heldag åt att diskutera våra speciella produktionsvillkor.

Efter att Johan fått information om vilka resurser vi har i fabriken i form av personal, kvalitets- och produktionsteknik mm ägnades dagen åt diskussioner om framtida lokalfrågor, problem i samband med kommande teknikomställning och problem med leveransprecision från underleverantörer. Dessutom debatterades vår egen leveransprecision (hur mycket vi levererar i rätt tid) och värdet av varor i arbete. Vi presenterade också hur vi arbetar med utvecklingsavtalet i fabriken.

Johan hann naturligtvis med en rundvandring i fabriken också. Han är väl insatt i produktionens villkor eftersom han tidigare bl a arbetat med produktionsfrågor för utlandsfabrikerna, i ett antal år.

Ett viktigt besök tycker vi som var värdar för Johan och han är välkommen tillbaka, närhelst han vill.

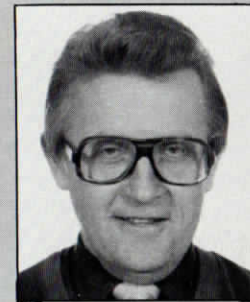
PERSONALNYTT

Gert Eliasson

□ **Gert Eliasson** är ny arbetsledare vid NG sedan 1985-09-01. Han kommer, under några månader, att tjänstgöra vid VT 726. Gert började som provare vid VT 319 i augusti 1979 och har tidigare arbetat med provning på Philips i 4 år.

□ **Sven-Olof Persson** tillträdde den 1:e oktober en nyinrättad befattning som leveranskordinator. Persson har arbetat vid NG sedan 1963, först som planerare och sedan som gruppchef för planeringen. Innan dess

Sven-Olof Persson

var "Putte", som han kallas, anställd i Svenska Radiobolaget som också tillhörde Ericsson, så han har arbetat i koncernen i 35 år.

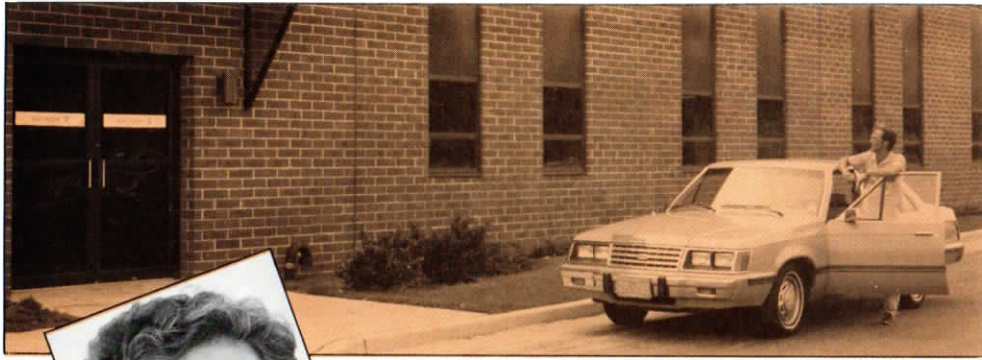
□ **Berit Svensson** och **Maria Hallberg** tjänstgör sedan augusti som vikarier i telefonväxeln. De ska också rycka in vid arbetstoppar och sjukdom för olika kontoristarbeten. Berit arbetar med lindning vid VT 311 och började vid NG i januari -84. Maria arbetar som reparatör vid VT 319 och började vid NG i mars -84.

Maria Hallberg

Berit Svensson

NÄR TOMMY FICK BERÖM

Ett telex från USA kom till NG en dag i september. I telexet står bl a: *"Refererande till Tommy Anderssons besök här, vill jag framföra vår uppskattning för ert gensvar och stöd i den här frågan. Jag vill också framföra mitt tack speciellt till Tommy Andersson för det utmärkta arbete han utförde här. Vi tror att det är denna typ av stöd som möjliggör framgång på USA-marknaden". Telexet är undertecknat av Jan Wareby som är försäljare i USA.*

Vad har han då gjort, Tommy? Vi har bett honom berätta, och så här förklarar han:

"Det hade blivit problem med för högt brus i Transmuxsystem som levererats till MCI (en av våra kunder i USA). En konstruktör hade hittat den "medicin" som behövdes för att få bort bruset. Jag tog med mig de instrument som behövdes och åkte över till USA.

Där byggde vi upp en systemprovplats. Sedan byggde vi om alla system som fanns i lagret och systemprovade dem. I första omgången var jag över i tre veckor, och i andra omgången var jag över i 14 dagar. Då byggde vi om och trimmade apparater som tagits tillbaka från kunder. Därvid lärde jag också upp en amerikan, från Dallas, så nu får jag nog inte någon mer chans att åka över.

Jag hann också med att se revy på Brodway och besökte även senaste disco-

innetället, en ombyggd biograf där man dansade på scenen och spelade minigolf mellan bänkarna på läktaren. Andra gången hade jag min fru med mig också, så det blev lite kombinerat arbete-semester.

En intressant upplevelse och man blir imponerad av det mesta som finns "over there" slutar Tommy sin berättelse.

■ Vi får kanske anledning att återkomma med fler berättelser från vårt största kundland, för Jan Fahlgren är just nu över i USA och övervakar installationen av en sträcka med 565 Megabit opto-system. Det är naturligtvis meriterande för NG att vi har så duktig personal som anlitas för specialuppdrag av den här typen och det är säkert en upplevelse för dem som får chansen att tillfälligt få komma ut på sådana uppdrag.

Hur funkar datautbildningen?

Vi har talat med Constance Lindkvist som är ansvarig för ADB-utbildningen. Så här säger hon.

"Det fungerar bra, trots att det är en del problem att få tiderna att stämma. Ett problem är att flera kvinnor har avanmält sig. Anledningen som flera uppgivit är att andra säger att kursen gav dem migrän. Eftersom jag själv gått hela kursen tror jag inte på detta. Någon kan ha drabbats av virus eller en infektion under kursen, men att påstå att utbildningen är sjukdomsalstrande är en enorm överdrift. Jag kan bara säga att grundkursen är en gedigen, lättfattlig utbildning som gett mig grundlig information om hur en dator fungerar och hur den används i samhället. Internkursen är ett bra sätt att få personalen bättre insatt i varandras arbete och hur datorn används här på företaget. Dessutom varvas utbildningen med fler raster än den normala arbetstiden och det finns inga hemläxor. Så snälla ni som blivit avskräckta, fundera lite själva och låt inte någon annans åsikt svartmåla kursen. Prova själv och du lär dig något nytt på ett tämligen lätt sätt. Av de c:a 100 anställda som genomgått kursen är det väldigt få som framfört något negativt." Så säger Constance och vi håller nog med henne.

Fr v Roine Samuelsson, Anders Jakobsson och Christina Ringman skålar för Ericsson.

Roine Samuelsson, Vi 311, får gratulationskram av Rune Lindén.

10 ÅR VID LME

Årets 10-årsnålsutdelning ägde rum på Takåsen strax före semestern. 31 nya "10-åringar" fick nål, blomsterkvast och förtäring vid en trivsamt sammankomst där stämningen var hög.

Platschefen överlämnar blommor och 10-årsnål till Marianne Holmberg, Vi 725.

ANONYM

Pekingnytt har åter fått anonym insändare, denna gång om att fixa sällskapsresa. Anonyma insändare publiceras ej, redaktören måste veta vem som skrivit men den som vill får gärna skriva under signatur och bara redaktören, som har tystnadsplikt, får veta vem som skrivit.

SNUSKIGT!

Efter semestern stod tre matlådor (medtagna hemifrån) kvar i värmeskåpet på Bredgatan. De måste ha stått där i flera veckor, för en av dem kröp nästan ut själv. Kan man glömma matlådan så länge, eller struntar man i att maten som ruttar förädlar aptiten för arbetskamraterna?

"Hungrig den dan"

OMTANKE?

Du som spottar i hissen och på andra ställen, eller som lämnar böcker från arbetsplatsbiblioteket på toaletten, har du tänkt på att den som får ta hand om "skiten" efter dig, är en av dina arbetskamrater?

"ej städare men arbetskamrat"

NÄR PEKINGNYTT GRIPER IN!

Ja, tydligen behövs vår tidning för att väcka liv i dem som sover!

Vår slochnade Fritidskommitté har fått nytt liv. En partsammansatt grupp har sett dagens ljus, med Marita Andersson (NAP), företagsrepresentant, som ytterst ansvarig. Övriga som skall "kläcka" ideer är Marie Carlsson (Vt 316) och Monica Nilssen (Vt 311) från Metall, Jill Andersson (NA) från Sif, och Per Sewne (Vt 319) SALF.

Som första "projekt" planeras en Vrinnevidag, typ de populära "Spetsendagarna" i Vrinnevi som vår idrottsförening så framgångsrikt tidigare arrangerat. Du som har en massa kul idéer, hör av dig till ovanstående så kan vi kanske hjälpas åt att arrangera något festligt.

KÄRA GOURMÉER!

Är det inte dax att äntligen göra något åt vår lunchservering? Vad jag förstår så har man på Takåsen endast ca 50 lunchgäster från LM. LM subventionerar ju denna verksamhet med en hel del pengar. För mig verkar det tämligen meningslöst att betala ut en massa pengar på något, som så få vill ha. Vad kan man göra?

Förslag 1. Undersöka ordentligt vad som är fel, att något är fel är väl ganska uppenbart, och sedan göra något åt saken.

Förslag 2. Slopa Takåsen och vi får ut de pengarna i våra lönekuvert istället, så att vi får råd att själva välja var vi skall köpa vår lunchmat.

Finns det flera förslag?

Trött på bukfylla och dålig service

KOMMENTAR: Är det fler som tycker likadant? Hör i så fall av er till era matskåpsledamöter, Jonny Erlandsson, Metall, Anders Lysén, SALF och Tomas Hagberg, SIF.

Metall-styret

Metallklubbens valda ombud, dvs styrelsen m fl, presenterar vi här nedan. Det har vi tänkt fortsätta med efterhand som nya kommer till och "gamla" faller ifrån.

Kurt Gölin
ordförande
Vt 314 Tel 154, 197

Bengt Gustavsson
vice ordf.
Vt 721 Tel 238

Arno Granberg
kassör
Vt 314 Tel 220

Assar Gunnarsson
sekreterare
Vt 721 Tel 238

Ulla Pettersson
ledamot
Vt 721 Tel 238

Lennart Brandt
ledamot
Vt 318 Tel 264

Hans Tuvevsson
ledamot
Vt 314 Tel 221

Bo Pettersson
suppleant
Vt 312 Tel 245

Gunilla Lundin
suppleant
VT 721 Tel 269

Marie Andersson
suppleant
Vt 316 Tel 235

Inga-lill Ringqvist
studieombud
Arkivet Tel 141

Signhild Blixt
huvudskyddsombud
Vt 315G Tel 275

Lisbeth Jadeborn
försäkringsansvarig
Vt 313 Tel 256

"Jag försäkrar"

Pekingnytt har träffat metallklubbsordföranden Janne Jaani som, efter 17 år vid NG, "hoppat av" för att arbeta med försäkringsfrågor vid Folksam.

PekingNytt: Hur kommer det sig att du slutar efter så lång tid vid NG?

Janne Jaani: Jag fick ett erbjudande att arbeta med kollektivförsäkringar vid Folksam. Jag är distriktschefsaspirant och har, efter 3 års utbildning möjlighet att bli distriktschef, sånt måste man bara pröva. Jag har inte vantrivs här, även om det varit tråkigt någon gång ibland. Det uppvägs många gånger om av allt roligt man upplevt. Här är mycket bra kamratskap genom att det är många som arbetat länge i företaget.

PN: Hur har samarbetet med företagsledningen varit?

JJ: Klimatet i företaget är mycket lätt att umgås i jämfört med andra företag och andra Ericssonenheter. Jag vet det för att jag diskuterar sådana frågor med många fackliga representanter, både i och utanför koncernen. Man skulle önska att samma umgängesformer fanns på alla arbetsplatser, det skulle säkert underlätta samarbetet mellan chefer, fack och underställd personal.

PN: Hur har jobbet som klubbordförande varit?

JJ: Både på gott och ont. Det är stimulerande att

få vara med, att bli insatt i många frågor och man lär sig mycket. – Negativt är att man så att säga "står mellan två eldar", man är ganska utsatt. Man kan inte alltid vara till lags, förhandlingar blir ju ofta kompromisser och medlemmarna förstår kanske inte alltid de problem som finns.

Man önskar att det skulle finnas en större facklig medvetenhet hos medlemmarna.

PN: Har du något "ord på vägen" att ge till din efterträdare, Kurt Gölin?

JJ: Ja: fackligt arbete blir vad man gör det till. Jag hoppas att Kurt lyckas med att stimulera medlemmarna till större aktivitet och intresse, det är ett svårt jobb men skulle underlätta mycket. Det känns lite vemodigt att lämna företaget efter så lång tid och jag vill framföra ett varmt tack till arbetskamrater och chefer och hoppas på fortsatt framgång för NG så att alla har en trygg arbetsplats.

EN HÄRLIG LIRARE

Jim Flom heter en utbytesstudent som praktiserat hos oss under sommaren. Han kommer från Danville i Californien, USA, och har gått i skola i 15 år. Om ett år är han färdig med sin "Bachelor of Science"-examen, något mitt emellan gymnasie- och civilingenjör.

Jim är en av de mest positiva människor som jag stött på. Han berättar att han tycker att svenkarna är snälla och generösa och att han bara träffat vänliga människor i Sverige. Här har vi mycket att lära. Jag tror inte att han bara haft tur i Sverige

Jim Flom har givit allt i Motala Ströms vatten.

utan skälet till att han tycker vi är trevliga är nog att han är så otroligt vänlig, glad och positiv själv.

Det är omöjligt att vara otrevlig och ogenerös mot en sådan person.

Jim har hjälpt Peter Johansson i mekaniska verkstan med ritnings- och konstruktionsarbete och när Peter var ute skrämde han uppringare genom att svara i telefonen, på sin breda amerikanska. Utan att tveka ställde han upp på att simma över Motala Ström för Ericsson IK i Flergrensstafetten. Under sin collegetid tävlingssimmade han, men slutade för att hans tid 53,5 sek. på 100m, inte räckte till elitnivå. Den hade i alla fall räckt till en finalplats i Svenska Mästerskapen.

Nu är han tillbaka på Stanford University och funderar på om han ska bli konstruktör eller möjligen lärare, han har inte bestämt sig ännu. Jag tror att han lyckas, för han har den rätta inställningen till livet.

Det var bättre förr

Minns möjligen läsaren att vi utannonserade "skrivartävling" om bästa semesterminnet i nr 2 1985 av Pekingnytt?

När vi tömde brevlådorna fanns inte ett enda bidrag! Men på manusstoppdagen (den 15:e aug) damp det ner ett bidrag på redaktörens bord. Från vem tror ni. Jo, från Ingelstafabriken! Läs och njut! Alla kanske inte skriver lika bra, men nog borde någon på NG ha varit med om något under sommaren som är värt att berätta för arbetskamraterna.

Hösten är här och min semester är slut för länge sen. Men fortfarande känner jag mej lurad av sommaren. Sommaren som aldrig kom. Mina julidagar var en enda lång regnperiod. Vart jag reste så nog stod regnet som spön i backen och ofta mullrade åskan hotfullt i bakgrunden.

Mitt minne kanske sviker — men visst var somrarna bättre förr?

Under några dagar besökte familjen Stockholm. SMHIs prognos för perioden var kolsvart. Vår resa kantades av tunga skyar och i huvudstaden fullkomligt vräkte blötan ner.

Vi hamnade på fina gamla Skansen. Jodå, det regnade och de enda som tycktes trivas var fiskarna i Akvariet. Särskilt minns jag en elefant. Blöt och deppad klev han kring i leran. Stora tunga vattendroppar klängde i hans snabel. Och några helsura apekatter som annars, normala somrar, brukar sprudla av leklust, satt hopkrupna tätt tätt uppe på sitt berg. "Dom är mycket gladare på TV sa minstingen som är expert på naturprogram. Han hade rätt. Genom djupa floder traskade vi sedan de få stegen ner till Gröna Lund.

Här fylldes luften av aromen från bränd pop corn och feta hamburgare. Ett sövande dån från karuseller och radiobilar lyckades nästan överrösta det eviga regnets smatter mot våra paraplyer. På grönan hade ungarna riktigt roligt: i snurrande sputnickar och andra manicker fördrevs några timmar. Vi kastade blöta bollar i hink, vi försökte pricka rätt med blötsladdriga pilar. Ungarna vann en del krafts som de sedan bar hem i triumf.

In till stan tog vi djurgårdsfärjan. Framme vid Slussen misslyckades kapten med att ramma kajen. Men nära var det. Båten fick en törn och en chockad värmlänning i knallröd regnkappa svimmade. Ungarna tyckte det var kul. Själv var jag bara våt. Vilka tider vi lever i, till och med Djurgårdsfärjan var bättre förr.

På kvällen var det gammal svensk pilsnerfilm på TV. Där strålade minsann solen!!! Vi såg Brunte dra hölasset i sommarhagen, en leende bild. För en stund tyckte jag mej förnimma hödoften tvärs igenom ödren från blöta tennisskor och sura strumpor som slängts i ett hörn. Jag mindes min egen barndoms somrar. Och tänkte att visst tusan var det bättre förr... **O.S.A**

VT 311

I markplanet på **Bredgatan** är Vt 311 beläget. Här huserar arbetsledaren **Rune Fyhrberg** med bistånd av instruktörerna **Agneta Aspling**, **Monica Nielsen**, **Monika Nyström**, **Inger Pettersson**, **Leila Riihisaari** och **Jonny Svensson** plus ett åttiotal duktiga medarbetare.

Vt 311 tillverkar alltså spolar, men vad är då en spole undrar säkert många?

Jo, en spole kan ha två olika funktioner, som induktor eller transformator. En induktor fungerar som filter ihop med andra komponenter, filtrerar bort oönskade signaler med mera. Transformatorer omvandlar spänning

Christina Gustavsson limmar och induktansmäter spolar.

och isolerar olika kretsar från varandra. Vt 311 tillverkar ett hundratal olika spoltyper. Varje dag producerar man ca. 10000 spolar.

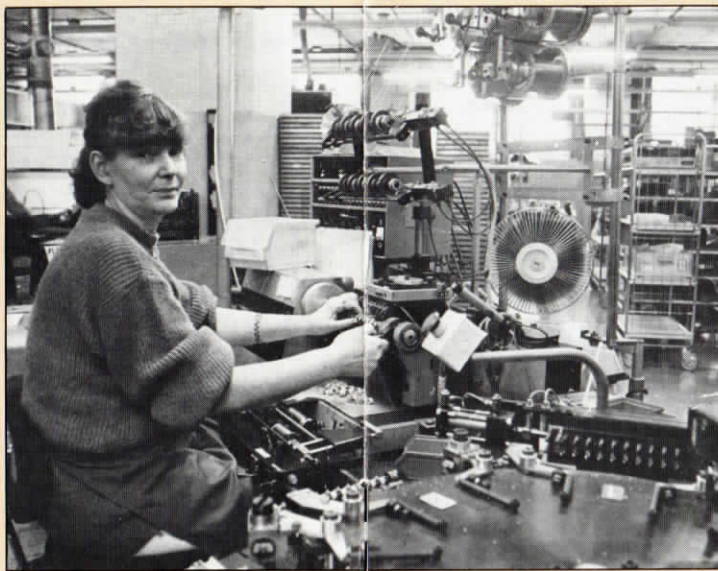
När en order kommer till avdelningen plockas materialsatsen från förråd. "Spolarna" sorteras till

lämpliga lindningsmaskiner, därefter stickprovas spolen i varvtalsmätningen. Efter detta impregneras spolen, detta för att skydda den mot rost med mera. Spolen monteras sedan med en kärna, antingen för hand eller i maskin.

I automatmaskiner monteras kärnpar, bygel, spolen provas, den märks och förses med trimskruv.

Därefter limmas kärnparen. Spolarna kassetteras innan de härdas i en ugn med temperaturen 100 grader i fyra timmar. Därefter avsynas spolen som sedan är färdig för packning och leverans, för att slutligen monteras på något kretskort. På frågan vilka kvalitetsproblem som är de största svarar Rune: "Vi har en del problem med underdetaljer såsom kärnor, stommar och stift. Maskinerna är så automatiserade att de kräver en jämn kvalitet för att fungera tillfredställande."

Många kanske tycker att det är konstigt att Ericsson använder så mycket spolar idag, när det finns modernare komponenter. Det förhåller sig så att tillverkningspriset har sjunkit på spolar, vilket gör att de kretsar som skulle kunna ersätta spolen idag är dyrare." "Det är också bra", som Rune uttrycker sig, "med en inhemsk produkt, man är ej beroende av utländsk leverantörer." Slutligen kan vi väl tala

Sonja Mahrs lindar spolar i vår egenkonstruerade halvautomat för spoltillverkning.

VAD HÄNDER PÅ NG?

I detta nummer tänkte vi presentra spolavdelningen Vt 311 och vårt transmissionslager L74.

Lisbeth Lindgren sköter vår halvautomatiska maskin för montering av spolar.

om att tillverkningspriset för en spole varierar mellan tre och fyrtio kronor. Vi tackar Vt 311 för att vi fick störa och tar vår transportbuss ner till Risängen där L74 är beläget.

L74

Väl framme på **Risängen** möter lagerchefen **Sören Lagergren** och arbetsledaren **Åke Hellberg** upp. Här huserar dessa två plus ett femtontal raska medarbetare på ca 4800 kvadratmeters yta. Snart skall man även flytta in i grannen **Tudors** lokaler och då får man ytterligare 800 kvadratmeter till sitt förfogande.

Över en kopp nybryggt kaffe berättar Sören och Åke vad man sysslar med. Vår huvudsakligaste uppgift är att ta emot material (produkter) från våra fabriker, lägga in dem i lagret, plocka ut artiklar ur lagret så att varje kundorder blir komplett. Vi packar och märker på lämpligt sätt, skaffar dokument som behövs, samt skickar iväg leveransen vid den tidpunkt som kunden har begärt. Det som vi plockar in i lagret kommer huvudsakligen från **NG** (ca 95 % av det vi tillverkar på **Bredgatan** och **Sandgatan**). Dessutom kommer en hel del från **Kungens Kurva-fabriken**, en del från **Irland**.

Även en del detaljer som köps utanför Ericsson hamnar här efter att ha

Gunilla Karlsson resonansjusterar och elmäter spolar.

kontrollerats på mottagningskontrollen VT 314. Varje artikel vi har kan ingå i en mängd olika kundorder. Vi har ca 6000 artiklar, som var och en har sitt "läge" i lagret, där de ligger och väntar på "avrop". Materialet är beläget i sex meter höga pallställ, vilket gör att när vi får ett avrop så måste vi använda truckar för att få ner grejerna från sina lägen. Vi har en truckpark bestående av två plocktruckar, två skjutmasttruckar samt en motvikstruck.

Våra kundorder delar vi in i "Sverigeavrop" och "utlandsavrop". Sverigeavropen är ganska enkla för

Kalle Holmberg (t v) och Gunnar Andersson lossar leveransklara produkter från NG-fabriken.

L74. forts.

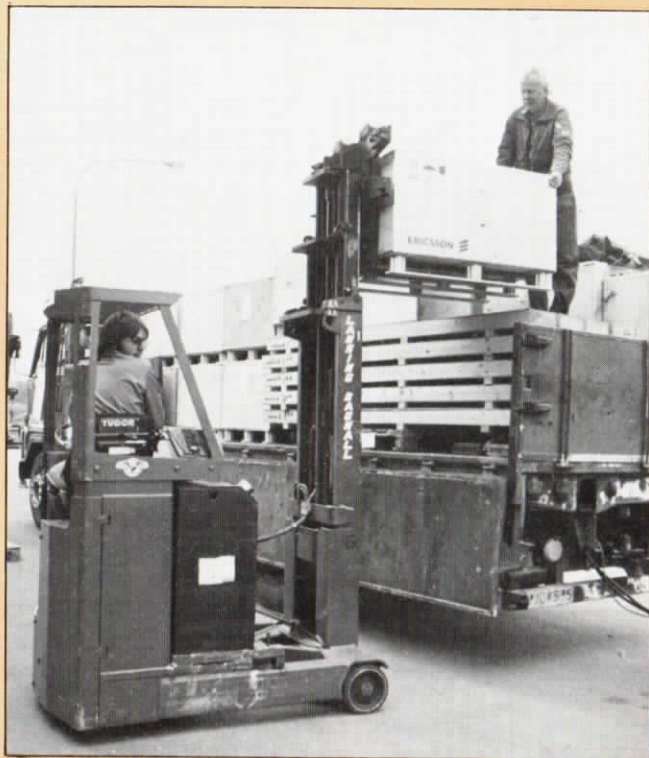
oss att hantera. Oftast är inte dokumentationen så omfattande, så vi kan ofta skicka dem i vanliga pallkragar. Däremot är utlandsavropen mera komplicerade. Dokumenten (leveranspapper, tullhandlingar, specifikationer m m) är omfattande och vi måste packa allt i vikexlådor eftersom transportmedlen inte är av den här världen. Lagret levererar i stort sett över hela världen och volymen varierar från några grejor i en påse till flera fullastade långträdare.

På frågan vad som är besvärligt här på NL, svarar Sören och Åke "Inläggningen är lite ojämn. Ibland är det relativt lugnt, men ibland får "gubbarna" jobba så att svetten lackar. Men det är bra personal här så allting

Maciej Ejchler packar detaljsatsen som ska till Ericssons fabrik på Irland.

brukar ordna sig i rätt tid, är Sören och Åke snabba på att lägga till.

Peter Jonsson lastar en leverans som ska till Mexico via Arlanda.

Man har även ett kontorslandskap på L74. Här har man hjälp av datorutrustning, som bildskärmar och skrivare. Där bokförs alla in- och uttag ur lagret, man skriver ut etiketter för märkning av godset med mera.

På lagret finns även en tillverkningsavdelning benämnd Vt 729. Här tillverkas balkar, kallade vänster- och högerbalk, som man bygger upp stativ med. I dessa stativ place-ras sedan hyllor eller magasin.

PekiNGnytt tackar för att vi störa och lovar att till julnumret komma igen med reportage från några nya bitar på NG.

PS

Jan Lindquister håller på att plocka en order med hjälp av sin plocktruck.

Till mina läsare . . .

Så sitter du där i bästa fåtöljen med ett rykande färskt nummer av Pekingnytt.

— Men varför i hela världen kan dom aldrig hålla tiderna, dom som gör blaskan, muttrar du.

— Tidningen skulle ju komma den första september, och så kommer den nu den 15 oktober. Skandal!

Mycket skall klaffa

Visst, trist att det händer, tycker jag. Men för att jag ska kunna hålla mina leveranstider, så är det ett och annat som måste klaffa. Faktiskt rätt så mycket om jag ska va ärlig.

För att göra en tidning behövs text och bilder. Idéer till artiklar ska komma från läsarna, från dej. Men i Pekingnytt's lådor hittar jag bara kolapapper...

Så man får tänka själv (!) och beställer manus hos någon kamrat – en chef kanske, en operatör eller facklig representant.

Tjorvar till sej

Givetvis är manuset tidsbegränsat. Det är det första villkoret för att allt ska klaffa..

— Du har en vecka på dej, är det vanliga. Men sedan tjorvar det till sej för skrivaren (det händer väldigt ofta). Kanske får hon/han inte tag i folk som ska frågas ut, kanske är det annat som måste gå före skrivandet.

Och dagarna går.

Du påminner.

Skärpning utlovas.

Till sist lämnas manusbladen men nu är vi redan en vecka sena...

Det här kan dessvärre hända gång på gång, så du i din fåtölj har faktiskt redan nu blivit lidande.

Liten lektion

Tänk dej, att nu sitter redaktören på sin kammar med ALLT material, texter, bilder.

Bra, då är väl jobbet snart gjort? Icke sa Nicke. Titta bara på den här listan;

Redaktören ska putsa alla texter – granska bilder – typografera (bestämma stilar, storlekar) – "rita sidorna", alltså ge tidningen form så att den blir något så när lättläst – sätta rubriker – beskära bilder – skriva bildtexter. – färgsätta – och en del annat...

När man är klar, blir det en tur till tryckeriet. Jag brukar få vänta en fyra dagar på mitt korrektur.

Sen ska jag läsa korret, kanske ett par gånger för att finna alla fel, jag klipper textspalter och klistrar in i skissen, kollar om allt stämmer. Får jag text över, som inte får plats, är det ju mindre lyckat. Kanske måste en del då skrivas om.

Ny tur till tryckeriet med den klistrade skissen, textändringar och bilder.

— Fint, säger tryckar'n. Jag ändrar på det här. Sen monterar vi sidorna. Ja du får kolla dem efteråt, innan jag skickar rubbet till repron (där slutliga jobbet görs).

Dagarna går

Jag får ge mig till tåls ytterligare några dar. Nu börjar det bli spännande. Men ont om tid är det...

En dag får jag se montagen. Nu kan jag se om tidningen blir som jag tänkt mej. Kanske hittar jag nya fel, kanske vill jag ändra ett och annat.

Sedan återstår svängen till reproanstalten (den sista). Text och bild, allt på sidorna, hamnar nu på en film. En film för varje färg (tex svart + rött). En blåkopia tas fram och här har jag allra sista chansen att ändra.

Trycker på knappen

— OK! säger man då till slut. Tryck! Och tryckarna får plåtar (med tidningssidorna på) som tas in i tryckpressen. Själva tryckningen är snart klar och då blir det efterjobb som skärning, falsning och klammerhäftning. Sedan är det "bara" att dela ut Pekingnytt till läsekretsen.

Och så sitter du som sagt där i fåtöljen med ditt ex. Kanske gnyr du över en försenad tidning, kanske anser du ett och annat.

Jo, jag tycker det är ett roligt jobb, redaktörskapet...

Redaktören

Hur mår NGs fritidsklubbar ??

PER SEWNE

TAR PULSEN PÅ DEM

den frågan kan man ställa sig. Vi inom NGnytt's redaktion hoppas skapa en genom denna artikel.

En idrottsföre-

Vi på PekiNGnytt letar efter idéer. Datorklubbar, ungdoms-

Kommer du ihåg rubriken från förra numret av PekiNGnytt? Som jag då skrev så har jag gjort en enkät bland våra sektionssledare.

Frågorna som ställdes var:

1. Deltager ni i korpverksamhet. 2. Om så är fallet när startar er säsong. 3. Har ni träning i någon lokal eller plats? Ange var, när, hur. 4. Har ni något jippo eller dylikt på gång? I så fall beskriv kortfattat. 5. Övrigt att nämna

Lars Chaeder Vt 312 Tel 187 sektionssledare för Badminton svarar:

"Vi deltar i korporna under höst och vinter. Vi har en bana i racketstadion som används till träning för korpspelare på måndagar mellan kl. 18-19. I Mässhallen har vi fyra banor till allmän träning på tisdagar mellan 16.45-17.30. Kostnad sju kronor per person. Bokning kan ske hos Christos Vt 318 Tel. 264."

Jan Lagerström Sektionsledare för Bordtennis sitter på Vt 319 Tel. 270. Tyvärr så har intresset för bordtennis svalnat. Vi har numera ett lag med i korporna. Förr hade vi tre. Om det nu skulle vara någon som inte vet, har

vi en fantastisk fin lokal på Bredgatan med fem bord, så kan jag gärna visa den. Tisdagar är vår träningsdag och jag hoppas att många hör av sig till mig så kan vi kanske bli en stor sektion igen."

Finn Lund Vt 315 G, Tel 120, sektionssledare för Bowling: "Sektionen deltar i korporna. Tyvärr är det svårt med träningsstider, men om du skulle vilja pröva på, så hör av dig till mig så ska jag fixa tider. Klot och skor behöver du inte ha, det finns att hyra i bowlinghallarna." Sammanhållande för fotbollen här på NG är **Leif Rengman**: "Vi har tre lag med i korporna, ett dam, ett herr och ett mixlag. Är du "fot-

bollstokig" hör av dig till mig" avslutar Leif. Leif Rengman har även hand om den framgångsrika sektionen flegrensstafett. Denna tävling arrangeras en gång om året på sensommaren. Man har en dam och en herrklass. Damer har fem sträckor och herrar sju. Vi brukar ställa upp med ett lag i varje, men om

intresse finns så kan vi ha flera lag. Damsträckorna består av slätlöpning (två sträckor), hinderlöpning, cykel och simning. Herrarna tävlar i slätlöpning (tre sträckor), cykling, cykling med skytte, hinderlöpning samt simning.

Eldsjälen Leif Rengman har även hand om luftgevärsskytte: Man deltar i korpserien. Laget består av två stycken och man tävlar i herr, mix eller dam. Varje tävlingsomgång ligger på en vecka. Man kan alltså själv välja vilken kväll man vill skjuta. Vi har även planer på att starta träning i vår motionshall. Intresserad? Hör av dig till Leif.

Pelle Carlén har hand om Tennisen och kan nås på Vt 726, Tel 261. Inom denna sektion liksom bordtennis så är det lite "down" just nu. Förr hade man träning på lördagar i Mässhallarna under vinterhalvåret och körde hårt ute vid Getå under sommaren. Hör av er till Pelle så vi kan bli ett spelglatt gäng igen.

Det här med att kuta i skogen är **Peter Lars-son**, Vt 314, Tel 132, ansvarig för. Som ni väl alla vet är han nybliven koncernmästare i yngre oldboys. Så bättre sektionssledare kan vi väl knappast ha. Många är de arrangemang som terränglöpningssektionen deltar i. Det största är väl Höstmilen som även fungerar som klubbmästerskap. Så hör av er till Peter, snart stundar ju Höstmilen.

Styrkelyft är **Nils-Gösta Allard** Tel 172 pappa för. Man håller del till i motionshallen och idrottföreningens omklädningsrum i källaren på Bredgatan. Vill ni lyfta skrot så hör av er till Gösta.

Cykel. Sektionsledare är **Tony Carlsson**, Vt 721 (är för tillfälligt studieledig). Eventuella förfrågningar kan göras till Peter Johansson NBV Tel 140.

Cykel har utvecklats till en stor sektion. 140 stycken var anmälda till Glan Runt. Vi var även med i Gron Runt, Rejmyresvängen mm. Cykelrundor förekommer sommarhalvåret. Så tänker du som inte har åkt Glan Runt göra det 1986 hör av er snarast till Peter så tar han emot din anmälan.

Gymnastik och innebandy har **Asaf Dagan**, Vt 726, Tel 261, hand om. Innebandy spelas på middagsraster och ibland efter jobbet. Det planeras ett KCM i Borås 1986. Så hör av dig till Asaf både tjej och kille. Så kan vi börja träna för att nå ett bra resultat i Borås.

Orientering och skidor är **Björn Thyren**, NBM, Tel 195, ansvarig för. Orientering är en vilande sektion, men finns intresserad hör av er till Björn. Vad det gäller skidor så arrangeras varje år ett klubbmästerskap i samband med klassiska Vintermilerna i Krokek. "Ta fram rullskidorna och börja träna" uppmanar Björn.

Ove Rosin, NHT, Tel 121, har hand om Squash. Man deltar i korporna under den mörka delen av året. Träningsstider har man på fredagar i Squashcenters lokaler på Butängen kl.

17.30. Klubbmästerskap kommer att arrangeras under hösten. Intresserad? Hör av dig till Ove.

Ove har även hand om Rinkbandy. Där deltar man i korporna med ett lag med en medelålder på femtio år. Det är väl därför man ramlar neråt i seriesystemet. För att råda bot mot detta så planerar Ove att köra lite innebandy i motionshallen under hösten för att som han säger: "förbättra bollkänslan". Du som har ett par gamla rör liggandes på någon dammig vind, ta fram dem och hör av dig till Ove. du behövs!

"Hej", börjar **Rune Fyrberg**, Vt, 311, Tel 115, sitt svar på enkäten. Du vet väl att du kan köpa subventionerade biljetter till badhuset i växel. Kanske vi kan slå oss ihop och gå och motionsimma tillsammans någon dag i veckan." Låter kul. Hör av er till Rune så kanske vi kan bli ett gäng som syns i badhuset.

P. S.

FOTOKLUBBENS svar på frågorna i förra numret av PekiNGnytt.

Vi har mycket riktigt tillgång till ett fint fotolabb uppe vid "Högskolan". Medlemmarna har tillgång till labbet och klubben håller med framkallningsbad.

Några gånger om året har vi klubbmöte då det visas bilder och pratas foto, ibland med en gästande fotograf. Vi har även gjort studiebesök, t.ex. LINKOPIA.

Medlemsavgiften är 25 kr/år.

Du som inte är medlem har tillträde till Labbet, men du får betala 15 kr/gång och får då framkallningsbad. Om du är "rudis" på framkallning och förstoring kan du få hjälp av någon kunnig medlem och lära dig hur det går till.

Vill du bli medlem eller bara använda fotolabbet, vänd dig då till någon av oss: **Gert Eliason** Vt 726, **Hans Janselius** Vt 319, **Inge Bursell** NQF, **Åke Johansson**, **Börje Jonsson** Vt 721.

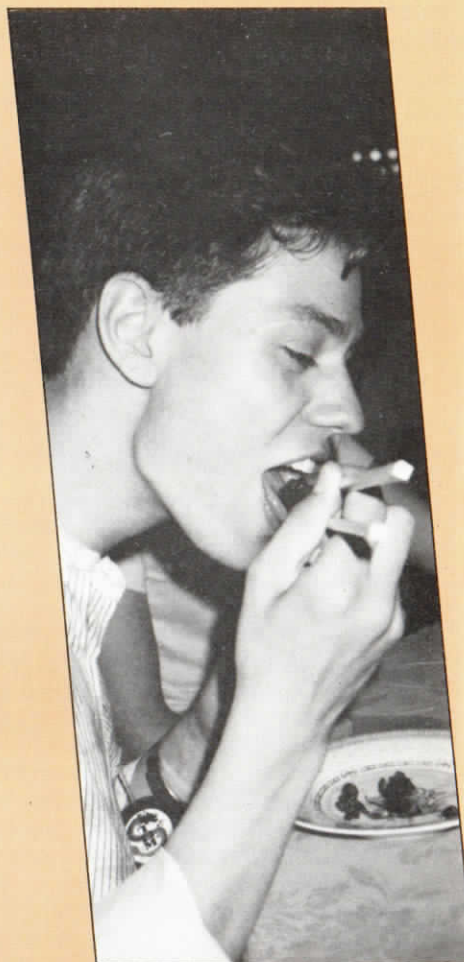
MED MIKAEL TILL FJÄRRAN ÖSTERN . . .

Någon logisk förklaring till varför jag och mitt faderskap stod på Kungsängens flygplats söndagen den 16 juni och tog farväl av den övriga familjen – nej, det fanns inte. Det kan låta lustigt att åka på treveckors semester till Japan, HongKong, Singapore och Maldiverna med nyfikheten som enda orsak, men så var det.

Efter att ha mellanlandat i Alaska och förlorat en dag, stod vi på japansk mark. Intrycken var väldigt många, och man hade svårt att fatta att man var på andra sidan "klotet" och i en helt annan världsdelen.

Tyvärr var vi bara två dagar i Tokio, men vi hann ändå skaffa oss en rätt bra uppfattning om japanerna och deras land. Vi hann märka att japanerna är ett kuvat men ändå stolt och öppenjärtligt släkte. Trots att vi var mer än huvudet längre och språkkunskaperna brast både nu och då, möttes vi alltid av ett glatt välvilligt japanskt leende.

Bevis på japanernas energi fick vi när vi lämnade det 1000-åriga kejserliga palatset. Då mötte vi japan på japan som kom joggande i raskt tempo. Nyfikna som vi

Att äta med pinnar var faktiskt inte så svårt.

var frågade vi guiden om det var Tokiomaraton eller något sådant – Nej, fick vi till svar, det är arbetare och tjänstemän som har middagsrast. Då passar de på att jogga ett varv runt palatset, ca en halv mil, varefter de duschar och återgår till arbetet. – Snacka om energi!! När vi tagit farväl av alla bockande japaner och lämnat Narita airport, åkte vi till Hong Kong.

Om folket imponerade i Japan så var det kommersen och alla byggnader som imponerade i Hong Kong. Där såldes allt från levande grodor till lyxiga HiFi anläggningar. Det var en ständig tävlan om att ha det största bankpalatset. Priset togs nog av "Hong-Kong and Shanghai Bancing cooperation", som höll på att bygga ett bankpalats till en kostnad av 5,5 miljarder svenska kronor.

I Hong Kong flanerade vi i två dar på dess ö och halvö, mellan vilka man förflyttade sig per båt för 50 öre turen. Därefter stod folkrepubliken Kina i tur. En mycket intressant upplevelse. Mao skulle gråta blod om han visste hur det såg ut i "hans" Kina nu för tiden. Coca Cola reklam, stora varuhus, fri marknad och kapitalister från västvärlden, som gör investeringar. Detta om det politiska. En annan upplevelse var den kinesiska trafiken. Dåliga vägar, dåliga bilar och cyklister som transporterade varor, bl.a. nyslaktade grisar och där polisens första fråga när olyckan varit framme var: – Har ni tutat?

Efter Kina kom Singapore i tur. Här var det klimat, renlighet och vegetation, som imponerade. Om vi börjar med klimatet. I Singapore är det alltid 26° på morgonen, varefter temperaturen går upp till 32° vid middagstid för att åter gå ner till 26° på kvällen. För några år sedan var det köldrekord, 21°, varmt! Då plockades tumvantar och yllekoftor fram! Otroligt!!

Så var det renligheten. Åker du till Singapore och skräpar ner, kan du räkna med att resan blir ännu dyrare. För du kan nämligen få böta ända upp till 2000 sv.kr. om du skräpar ner. Det bötfälls 200 personer om dan för nedskräpning och de flesta är turister. Men så är också Singapore Sydostasiens renaste stad. Om vi

slutligen tar vegetationen. Jag som normalt inte intresserar mig för blommor och blad, var djupt imponerad av all växtlighet. Hela Singapore var som en trädgård. Tänk alla små växter som husmörar(?) och gubbar sliter hårt med att få dem att växa, frodas här som stora buskar utan att någon varken vattnar eller pratar med dem.

Slutligen kom vi till Bandos. En paradissk ö mitt i den klarblå Indiska oceanen. Det är en av 2000 korallöar i en märklig ö-republik vid namn Maldiverna. Här bodde vi en barack 10 m från det kristallklara vattnet. En vecka var vi i detta semesterparadis, där det enda man kunde göra var att sola, bada, äta och sova. Något annat nöje fanns inte. Ön var inte större än att man gick runt den på 20 minuter. Det var alltså total avkoppling. Men även det kan bli jobbigt i längden. Så det var med glatt hjärta vi åter stod på svensk mark, tre veckor sen sist, fulla med intryck, utvilade och laddade för att åter ta oss an vardagsproblemen.

Mikael Forsberg, NB

Vi tog många bilder under den här drömresan. Denna är från Singapore.

IK ERICSSON \equiv NG

Som väl alla sett på anslagstavlor så har vår anrika idrottsförening bytt namn. Varför...? undrar säkert många. Dög det inte med att heta IK Spetsen?

För att ta det hela från början så måste vi gå tillbaka till 1962.

Anställda på Garvaregatan och KH-delen träffades och bildade klubben vid det första mötet den sjunde september 1962 i Folkets Hus. Till ordförande valdes Arne Carlsson.

Mötet beslöt att döpa klubben till LM Ericsson IK. Men när så Ingelstafabriken började se dagens ljus, så skedde ofta förväxlingar mellan fabrikena. Därför döpte man om sig till IK Spetsen. Spetsen heter nämligen kvarteret där fabriken på Sandgatan ligger. Eftersom Ingelsta svällt och blivit större (i människor och yta) än oss, så tyckte vi att vi kom lite i bakvattnet. När man på stan pratar om att man jobbar på Ericsson så tror alla att "jaha du jobbar på Ingelsta". För att nå ut med budskapet att det finns en Ericsson-fabrik till i stan så beslöt idrottsföreningen att anta det mera marknadsanpassade namnet IK Ericsson NG, för att profilera NG och därmed tala om att vi representerar Norrköpingsfabriken. Som första "drive" skänkte företaget tröjor och mössor till flergrensstafetten och Glan Runt och i dessa arrangemang syntes vi ju verkligen.

Företaget har lovat att sponsa så att alla sektioner får dressar med just namnet Ericsson NG på.

Så vi kommer säkert att synas ordentligt i fortsättningen. Förhoppningsvis så kommer människor att säga: "Jaha du jobbar på NG mitt i stan."

PS

Annelie Frejd pustar ut efter väl utförd löpning och beundras av Kaisa Mäntyniemi.

Äntligen!

fick våra duktiga tjejer stryk i Flergrensstafetten som de vunnit 4 år i följd. De blev "bara" tvåa i år, men å andra sidan gick det åt ett lag med "halvprofessionella" friidrottstjejer för att besegra dem. Våra tjejer, som lovat komma igen nästa år, var i tur och ordning Else-Marie Olsson, Ingela Ferin, Lena Söderberg, Kaisa Mäntyniemi och Annelie Frejd. Herrlaget från NG tog ett kraftigt kliv uppåt i prislistan. Förra årets sjätteplats förvandlades till en bronsplats av Gunnar Wallström, Leif Rengman, Peter Larsson, Mats Johansson, James Flom, Robert Fransson och Ola Håkansson. Bra gjort grabbar, tycker vi.

Bronslaget fr v Leif Rengman, Gunnar Wallström, James Flom, Mats Johansson, Robert Fransson och Ola Håkansson. (Peter Larsson saknas på bilden).

Peter koncernmästare

Ronnebyfabriken arrangerade årets koncernmästerskap i terränglöpning. Från NG deltog bara en person, men ett lejon. Peter Larsson, VT 314, blev nämligen koncernmästare i klassen "Yngre oldboys" (35-42 år). Pekingnytt har intervjuat Peter och så här berättar han:

För att förbereda mig noga tog jag ut en semesterdag, dagen före tävlingen (en lördag), och tog en linjebuss till Ronneby. Där möttes jag av en representant från arrangörerna som skjutsade mig till tävlingsplatsen, där även inkvarteringen fanns, ett litet pensionat vid Ronnebyån. Jag klädde om och joggade tävlingsbanan (2 x 5,5 km), för det är en fördel att veta hur banan ser ut. I kvällningen bjöds jag på grillkorv.

På morgonen vaknade jag, pigg och utvilad, och träffade de andra tävlande från Ericssonkoncernen. Tävlingen, som gick i fem olika klasser, började kl. 11.00 och med tiden 38,24 minuter kom jag först i min klass.

Efter bussrundtur i Ronnebytrakten blev det logdans och supé, 600 personer i en lada.

På söndagsmiddagen var det bara att ta linjebussen tillbaka till Norrköping, efter en tävling som jag är ganska nöjd med."

Ja, nöjd har han rätt att vara, Peter, och Pekingnytt hurrar och gratulerar.

Peter Larsson på språng mot guld.

VÅRAN LUCIA

Förr i tiden valde vi en egen Lucia vid NG. Varför kan vi inte återgå till ordningen, nu när vi har så många trevliga tjejer i fabriken?

"Egen"

KOMMENTAR: Kanske något för den "Uppfriskade" fritidskommittén?

Red

NY TÄVLING!

Hur man gör en båt till bil!

— eller en hund till katt!

DET ÄR ALD
RIG FÖR SE
NT ATT BÖR
JA MED ERI
SSON QUAL
ITY . . .

PEKINGNYTT

Redaktionskommitté: Rune Håkansson (ansvarig utgivare och redaktör), Assar Gunnarsson (metall), Per Sewne (SALF) och Ferenc Weisinger (SIF). Layot mm, Lennart Nilsson. Foto där ej annat anges: NG:s Fotoklubb. Nästa nummer beräknas komma i dec. 1985. Manusstopp 15 nov.

- Så här: Båt, bål, bil. Enkelt eller hur. Reglerna är också enkla. Du får bara byta ut en bostav i varje steg. Den som använder minst antal steg vinner.
- Din uppgift blir att förvandla en hund till en katt med ovanstående regel. Orden i varje steg måste naturligtvis vara ett godkänt svenskt ord.
- När du löst problemet på ditt sätt lämnar du lösningen i någon av Pekingnytt's brevlådor. Glöm inte namn och avdelning.
- Vinnare bland 14 svar i Kurt Gölins tävling i förra numret blev Inger Valdeck, och Gun Österlund NH. Grattis säger vi. Rätt svar var i tur och ordning: Ham, No, Ne, Allan, Knatte, Svett och Verdandi.

NU BLIR DET AV

Anslagstavlor för personalen som kan användas för annons om köp, byte eller försäljning av varor kommer att sättas upp på Bredgatan, Sandgatan och lagret på Grundverksgatan. Regler mm om hur anslagstavlor får användas är under utarbetande. Mera information kommer att lämnas när tavlor sätts upp.

PERSONALSEKTIONEN